

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 33 92 93 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2016 - 9237

Doknr.
432465

Dato
06-01-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 56) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes redegøre for, om der med den foreslåede ændring om målretning i Statsforvaltningens udvælgelse af tilsynssager kan komme til at ske en indskrænkning af borgernes muligheder for at få behandlet en sag, og har ministeren gjort sig overvejelser om, hvilke sager dette i givet fald kunne dreje sig om?”

Svar:

1. Lovforslaget ændrer ikke ved det kommunale tilsyns kompetenceområder og indskrænker ikke tilsynets muligheder for at tage sager op. Statsforvaltningen vil som i dag bl.a. kunne se på konkrete enkeltsager fra f.eks. borgere, virksomheder og andre som led i tilsynet.

Lovforslaget indebærer en indskrænkning af de tilfælde, hvor Statsforvaltningen er forpligtet til efter en juridisk forundersøgelse at tage sager op på baggrund af en henvendelse fra andre. Statsforvaltningen får således i videre omfang end i dag mulighed for at afvise at undersøge og udtale sig om konkrete enkeltsager, som Statsforvaltningen ikke ud fra de overordnede formål med det kommunale tilsyn finder har betydning for kommunerne og regionerne som helhed.

Lovforslaget har således til formål at give Statsforvaltningen bedre mulighed for at målrette tilsynet mod de sager, som ud fra de overordnede formål med det kommunale tilsyn har størst betydning for kommunerne og regionerne, dvs. hvor der er størst behov for, at Statsforvaltningen sætter ind i forhold til det overordnede formål med tilsynet.

Det overordnede formål med det kommunale tilsyn er at overvåge, at kommunerne og regionerne handler i overensstemmelse med lovgivningen, når kommunerne og regionerne udøver den magt, der følger af, at de er offentlige forvaltningsmyndigheder.

Lovforslaget giver Statsforvaltningen rammerne for i højere grad at kunne prioritere de henvendelser, som Statsforvaltningen modtager som led i det kommunale tilsyn, ud fra betydningen for kommuner og regioner som helhed.

2. Særligt i forhold til behandling af enkeltsager om en eller flere borgeres forhold vil jeg herudover gerne fremhæve, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Statsforvaltningen ved overvejelserne om, hvorvidt der er anledning til at rejse en tilsynssag, også vil kunne inddrage, om en sag objektivt set har stor økonomisk eller administrativ betydning for en eller flere kommuner og regioner, organisationer, foreninger, borgere m.fl.

En sags økonomiske betydning vil både kunne være et udslag af objektivt store økonomiske eller administrative følgevirkninger for en gruppe af kommuner, regioner, organisationer, foreninger, borgere m.fl., men også objektivt store økonomiske eller administrative konsekvenser for den enkelte kommune, region, organisation, forening, borger m.fl.

På den baggrund vil det i forhold til behandling af enkeltsager om en eller flere borgeres forhold således navnlig være sager, der ikke har stor økonomisk eller administrativ betydning for en eller flere kommuner og regioner, organisationer, foreninger, borgere m.fl., som Statsforvaltningen fremadrettet ikke kan forventes at undersøge og evt. behandle i samme omfang som efter de gældende regler.

For så vidt angår konkrete eksempler på bl.a. sådanne sager henvises til svaret på L 56, spørgsmål 5.

3. Det er i den forbindelse vigtigt at have for øje, at selv hvis Statsforvaltningen ikke finder grundlag for at undersøge og evt. behandle en sag, er man som borger eller virksomhed m.v. ikke efterladt uden muligheder.

Man vil som i dag kunne rette henvendelse til ministeriet, der som øverste tilsynsmyndighed bl.a. kan pålægge Statsforvaltningen at tage en sag op til behandling, jf. § 54 i lov om kommunernes styrelse. Et pålæg efter § 54 i lov om kommunernes styrelse forudsætter, at Statsforvaltningen ikke har truffet en beslutning om ikke at rejse en sag. Endvidere vil ministeriet bl.a. selv kunne behandle sager eller give Statsforvaltningen pålæg om at behandle sager, der er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter, men som Statsforvaltningen har besluttet ikke at tage op til behandling, jf. § 53, stk. 1 og 2, i lov om kommunernes styrelse.

Man vil også som i dag kunne rette henvendelse til Folketingets Ombudsmand med henblik på, at ombudsmanden kan bedømme, om kommunen eller regionen har handlet i strid med gældende ret eller på anden måde gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelse ved udøvelsen af kommunens eller regionens opgaver, jf. ombudsmandslovens § 21. Ved bedømmelsen af kommuner og regioner skal ombudsmanden tage hensyn til de særlige vilkår, hvorunder disse myndigheder virker, jf. ombudsmandslovens § 8. Klager over kommuner og regioner kan indgives til ombudsmanden af enhver, jf. ombudsmandslovens § 13. Ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til en undersøgelse, jf. ombudsmandslovens § 16.

Endelig vil Statsforvaltningen som i dag vejlede borgere m.fl. om relevante særlige klage- eller tilsynsmyndigheder som f.eks. Ankestyrelsen eller Natur- og miljøklagenævnet. Hvis en særlig klage- eller tilsynsmyndighed kan tage stilling til borgerens sag, viger det kommunale tilsyn, jf. § 48, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Som anført i lovforslagets bemærkninger vejledes afsenderen i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 1, om relevante klage- og tilsynsmyndigheder, hvis Statsforvaltningen ikke har kompetence til at behandle henvendelsen.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll